

Biogramy osób odznaczonych Krzyżem Wolności i Solidarności

Warszawa, 2 czerwca 2023 r.

Tadeusz Antoni Adamski

ur. w 1953 r. w Węgrowie

W 1981 r. pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Komisji Zakładowej Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” w Biurze Projektów Budownictwa Komunalnego w Olsztynie.

Po 13 grudnia 1981 r. kontynuował działalność w ramach grupy wydawniczo-kolporterskiej, tworzącej na terenie Olsztyna bezdebitowe pismo „Rezonans”. Był członkiem składu redakcyjnego, brał udział w zbieraniu informacji, które były tam publikowane, przygotowywał matryce, a także zajmował się organizacją kolportażu.

W latach 1982-1984 był rozpracowywany przez Służbę Bezpieczeństwa, a po rozbiciu grupy na przełomie października i listopada 1982 r. był przesłuchiwany, prowadzono z nim również rozmowy ostrzegawcze.

W 1984 r. przeprowadził się do Warszawy ale nadal utrzymywał stały kontakt z działaczami olsztyńskiego podziemia solidarnościowego. Od połowy lat 80. do 1989 r. pełnił rolę kuriera pomiędzy strukturami opozycyjnymi w Olsztynie i Warszawie, przewoził nielegalne wydawnictwa (m.in. „Przegląd Wiadomości Agencyjnych” i „Rezonans”), a także inne materiały na potrzeby nielegalnej poligrafii. Współorganizował uroczystości patriotyczno-religijne w Olsztynie i Warszawie.

[Odznaczony Krzyżem Wolności i Solidarności postanowieniem Prezydenta RP nr 535/2022 z 28 listopada 2022 r.](#)

Marek Cezary Brejnak

ur. w 1957 r. w Świdniku

Na początku lat 80. był pracownikiem Instytutu Badań Jądrowych w Świerku. Został zatrzymany 3 maja 1982 r. w Warszawie podczas protestu ulicznego przeciwko reżimowi stanu wojennego. Za udział w tej demonstracji został internowany 9 maja 1982 r. i osadzony w Ośrodku Odosobnienia w Warszawie-Białołęce, gdzie był więziony do 24 lipca 1982 r.

W latach 1983-1984 był rozpracowywany przez Służbę Bezpieczeństwa z uwagi na podejrzenie prowadzenia zakazanej działalności związkowej w IBJ.

[Odznaczony Krzyżem Wolności i Solidarności postanowieniem Prezydenta RP nr 173/2023 z 27 kwietnia 2023 r.](#)

Dariusz Zbigniew Cherubin

ur. w 1957 r. w Warszawie

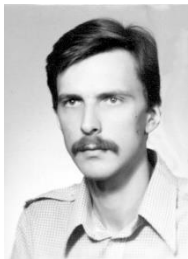
W 1980 r. podjął studia w Instytucie Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego i został członkiem Niezależnego Zrzeszenia Studentów. W latach 1980-1981 uczestniczył w protestach i strajkach organizowanych na UW, w tym dotyczących rejestracji NZS i strajkach solidarnościowych

ze studentami Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Radomiu i Wyższej Oficerskiej Szkoły Pożarnictwa w Warszawie.

Od początku 1982 r. rozprowadzał pismo NZS UW „Druk”. Od 1983 r. działał w organizacji „Niepodległość”, uczestniczył w spotkaniach zespołu redakcyjnego pisma o tej samej nazwie i rozpowszechniał je. Kolportował również pisma „ABC”, „Głos”, „Tygodnik Mazowsze” oraz książki wydawnictw „Krań” i „Nova”.

Po utworzeniu 11 listopada 1984 r. Liberalno-Demokratycznej Partii „Niepodległość”, został członkiem Oddziału Warszawskiego partii. W jego mieszkaniu w Warszawie mieścił się punkt kontaktowy. Organizował spotkania z przedstawicielami z innych miast i zza granicy. W 1986 r. został członkiem redakcji pisma Warszawskiego Oddziału L-DPN - „Orientacja na Prawo”, a od grudnia 1987 r. do 1989 r. kierował redakcją pisma. W 1988 r. był członkiem Rady Politycznej L-DPN i uczestniczył w spotkaniu w Heidelbergu z zagranicznymi przedstawicielami organizacji.

[Odznaczony Krzyżem Wolności i Solidarności postanowieniem Prezydenta RP nr 58/2023 z 7 lutego 2023 r.](#)

Tomasz Stanisław Dangel

ur. w 1954 r. w Warszawie

W latach 1976-1977 jako współpracownik Komitetu Obrony Robotników udzielał pomocy poszkodowanym w Radomiu. W trakcie studiów na Akademii Medycznej w Warszawie w 1977 r. wraz z innymi osobami podpisał petycję pt. „Do przedstawiciela świata kultury i nauki – posłów na Sejm PRL”, w której występowali przeciwko działaniom organów porządkowych w czasie wydarzeń w Radomiu i Ursusie w czerwcu 1976 r. W 1978 r. został zatrudniony jako lekarz w Centrum Zdrowia Dziecka. Od września 1980 r. był członkiem Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” oraz Komisji Zakładowej w miejscu pracy. W czerwcu i grudniu 1981 r. został delegatem na I i II WZD Regionu Mazowsze.

Po 13 grudnia 1981 r. w ramach podziemnego Międzyzakładowego Komitetu Koordynacyjnego organizował sieć kolportażu pism podziemnych wśród pracowników Centrum Zdrowia Dziecka. Do 1983 r. był członkiem Tymczasowej Komisji Zakładowej w CZD. Następnie pełnił funkcję koordynatora oddziałów pozawarszawskich Organizacji „Niepodległość”. Ponadto wchodził w skład redakcji miesięcznika społeczno-politycznego „Baza”, ukazującego się w latach 1983-1990 w Warszawie.

Po powołaniu 11 listopada 1984 r. Liberalno-Demokratycznej Partii „Niepodległość” organizował struktury Warszawskiego Oddziału Partii, którego działalnością kierował do końca 1987 r. Od 1985 r. był członkiem Rady Politycznej LDPN. Następnie kolportował miesięcznik polityczny „Niepodległość” wydawany od listopada 1985 r. do maja 1987 r. W czerwcu 1986 r. utworzył pismo Oddziału Warszawskiego LDPN „Orientacja na Prawo”, którego był redaktorem naczelnym a także autorem artykułów, posługując się pseudonimami „Marcin”, „Zbigniew Grzybowski” i „Jacek Wierzbowski”.

W latach 1977-1989 był rozpracowywany przez Służbę Bezpieczeństwa.

[Odznaczony Krzyżem Wolności i Solidarności postanowieniem Prezydenta RP nr 58/2023 z 7 lutego 2023 r.](#)

Waldemar Gniadek

ur. w 1962 r. w Warszawie

W 1982 r. był współzałożycielem podziemnej Biblioteki Wydawnictw Niezależnych dla warszawskich szkół średnich. W marcu i kwietniu 1982 r. wydawał podziemne pismo „Pętla”.

W latach 1983-1989 był właścicielem Oficyny Wydawniczej „Pokolenie”. Zajmował się drukiem i kolportażem książek oraz czasopism podziemnych wydawanych przez tę Oficynę. Ponadto był wydawcą krajowego wydania emigracyjnych pism takich jak „Aneks”, „Puls” i „Pogląd”. Brał również udział w akcjach ulotkowych i manifestacjach ulicznych.

Od 1985 r. należał do Grup Oporu „Solidarni”, kierowanych przez Teodora Klincewicza.

[Odznaczony Krzyżem Wolności i Solidarności postanowieniem Prezydenta RP nr 173/2023 z 27 kwietnia 2023 r.](#)

Tomasz Cyryl Jakubiak

ur. w 1966 r. w Warszawie

Od 1984 r. współpracował ze strukturami młodzieżowej opozycji antykomunistycznej na terenie Warszawy, m.in. z Federacją Młodzieży Walczącej.

W 1986 r. był jednym z organizatorów wznowienia działalności Niezależnego Zrzeszenia Studentów na Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, gdzie aż do ponownej legalizacji NZS pełnił funkcję przewodniczącego Tajnego Komitetu Uczelnianego.

W latach 1986-1989 uczestniczył w kolportażu drugoobiegowych pism i wydawnictw, brał udział w różnego rodzaju manifestacjach organizowanych przez NZS, FMW czy Konfederację Polski Niepodległej. Był zaangażowany w tworzenie wydawanego na ATK drugoobiegowego pisma „Wiadomości z Lasu”, zaś od 1988 r. pełnił funkcję redaktora ogólnopolskiego pisma „CIA-Centrum Informacji Akademickiej”, sygnowanego przez NZS.

[Odznaczony Krzyżem Wolności i Solidarności postanowieniem Prezydenta RP nr 173/2023 z 27 kwietnia 2023 r.](#)

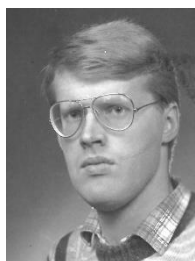

Barbara Alicja Karczewska

ur. w 1952 r. w Warszawie

Od 1982 r. współpracowała z konspiracyjnymi strukturami Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” i Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich, m.in. rozprawdzając „Tygodnik Mazowsze” i „Tygodnik Wojenny”. Jesienią 1983 r. po utworzeniu „Wolnego Pisma MOST”, podjęła współpracę z redakcją, uczestniczyła w składaniu i kolportażu pisma. Po przekształceniu „Wolnego Pisma MOST” w podziemne wydawnictwo MOST, kontynuowała współpracę do 1988 r.

Od połowy lat 80. składała oraz rozprawdzała książki niezależnych wydawnictw Wers i Prawy Margines, m.in. pismo „Horyzont”. Rozpowszechniała również publikacje Niezależnej Oficyny Wydawniczej NOVA i Solidarności Walczącej. W jej mieszkaniach w Warszawie odbywały się spotkania działaczy opozycji oraz znajdował się punkt dystrybucji wydawnictw. Działalność opozycyjną prowadziła do 1989 r.

Wawrzyniec Norbert Kaznowski

ur. w 1961 r. w Gdańsku

Na początku lat. 80. był studentem historii na Uniwersytecie Warszawskim. W tym okresie uczestniczył w akcjach, protestach i strajkach Niezależnego Zrzeszenia Studentów UW.

Po wprowadzeniu stanu wojennego aktywnie działał w kolportażu wydawnictw niezależnych, szczególnie przez rozpowszechnianie pisma „Druk” sygnowanego przez NZS UW.

W 1985 r. zaangażował się w działalność Liberalno-Demokratycznej Partii „Niepodległość”, m.in. brał udział w tworzeniu struktur Warszawskiego Oddziału L-DPN. W latach 1986-1990 uczestniczył w spotkaniach redakcji drugoobiegowego pisma „Orientacja na Prawo”. Publikował w tym wydawnictwie posługując się pseudonimami „Krzysztof Nowicki” i „Bogdan Dembek”. Był zaangażowany również w organizację sprzętu, materiałów poligraficznych oraz druk pisma.

1 maja 1985 r. został zatrzymany podczas demonstracji w Warszawie w okolicach Huty Warszawa, a następnie skazany przez Kolegium ds. Wykroczeń na karę grzywny w wysokości 15000 zł, z zamianą na 50 aresztu w przypadku jej nieuiszczenia.

Wacław Waldemar Koziarek

ur. w 1949 r. w Milanówku

W początku lat 80. był aktywnym działaczem Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” w Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego „PZL - Warszawa II”, gdzie pełnił funkcję przewodniczącego Komisji Zakładowej

Z uwagi na swoje zaangażowanie w działalność związkową 5 listopada 1982 r. został powołany do służby w Wojskowym Obozie Specjalnym w Budowie (68 Pułku Czołgów Średnich), gdzie przebywał do 2 lutego 1983 r. Szkolenie wojskowe rezerwistów w powyższej jednostce nie miało nic wspólnego z realizacją zadań związanych z obronnością kraju, lub podnoszeniem umiejętności żołnierskich, a służyło jedynie w walce z opozycją i było dotkliwą represją polityczną wobec powołanych na ćwiczenia.

W trakcie procedur związanych ze zwolnieniem z ćwiczeń odnaleziono przy nim wykonaną z drewna plakietkę z napisem „Stalag Budowo 1982-1983 Wojskowy Obóz Internowania”, podobne emblematy zarekwirowano również innym internowanym.

W związku z tym 3 lutego 1983 r. został zatrzymany przez Wojskową Służbę Wewnętrzną, a następnie oskarżony przez Wojskową Prokuraturę Garnizonową w Koszalinie o gromadzenie i rozpowszechnianie przedmiotów zawierających informacje „godzące w PRL”. 5 lutego 1983 r. został tymczasowo aresztowany i osadzony w Areszcie Garnizonowym w Koszalinie. Po przekazaniu sprawy do rozpatrzenia przez cywilną Prokuraturę Rejonową w Drawsku Pomorskim 21 lutego 1983 r. został osadzony w Zakładzie Karnym w Szczecinku. 3 marca 1983 r. Sąd Rejonowy w Drawsku Pomorskim uchylił zastosowany wobec niego środek zapobiegawczy. Wolność odzyskał 7 marca 1983 r.

Prowadzone przeciwko niemu (i innym rezerwistom) śledztwo zostało ostatecznie umorzone przez Prokuraturę Rejonową w Drawsku Pomorskim 11 maja 1983 r., ze względu na brak znamion czynu przestępczego.

W latach 1982-1988 był podejrzewany o kontynuowanie działalności związkowej i rozpracowywany przez Służbę Bezpieczeństwa.

W 1989 r. zaangażował się w odtworzenie struktur NSZZ „Solidarność” w WSK „PZL-Warszawa II”.

[Odznaczony Krzyżem Wolności i Solidarności postanowieniem Prezydenta RP nr 130/2023 z 4 kwietnia 2023 r.](#)

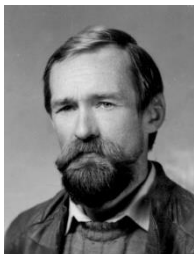
Zofia Helena Krawczyk

ur. w 1945 r. w Warszawie

W latach 1982-1989 prowadziła działalność antykomunistyczną w ramach organizacji Solidarność Walcząca, brała m.in. udział w organizowaniu struktury SW w Warszawie. Ponadto współpracowała z działaczami Międzyzakładowego Robotniczego Komitetu Solidarności, prowadziła kolportaż prasy i książek drugiego obiegu. Z jej mieszkania nadano audycję Radia „Solidarność”.

W latach 1982-1983 była rozpracowywana przez Służbę Bezpieczeństwa w związku z poszukiwaniami przez władze jej ukrywającego się brata, Kornela Morawieckiego. W latach 1986-1989 ponownie znalazła się w zainteresowaniu organów bezpieczeństwa państwa z uwagi na podejrzenie prowadzenia działalności w strukturach SW.

[Odznaczona Krzyżem Wolności i Solidarności postanowieniem Prezydenta RP nr 535/2022 z 28 listopada 2022 r.](#)

Wojciech Edmund Kwaśniewski

ur. w 1947 r. w Nowych Skalmierzycach

W 1981 r. był aktywnym działaczem Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”, pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Komisji Zakładowej w Kombinacie „Hydrał” we Wrocławiu, był również przedstawicielem swojego zakładu pracy na I Krajowym Zjeździe Delegatów NSZZ „S” w Gdańsku.

6 stycznia 1982 r. decyzją Komendanta Wojewódzkiego MO we Wrocławiu został internowany i osadzony w Zakładzie Karnym w Nysie. Konieczność izolacji Pana Wojciecha Edmunda Kwaśniewskiego uzasadniono działalnością, która „w okresie stanu wojennego rodzi niebezpieczeństwo wzmagania napięć społecznych”. Wolność odzyskał 17 marca 1982 r.

[Odznaczony Krzyżem Wolności i Solidarności postanowieniem Prezydenta RP nr 86/2023 z 8 marca 2023 r.](#)

Wojciech Adam Lewicki

ur. w 1967 r. w Warszawie

W połowie lat 80. aktywnie zaangażował się w działalność antykomunistyczną na terenie Warszawy. Od 1984 r. brał udział w wydawaniu i drukowaniu niezależnego pisma młodzieżowego „Bunt”. W czerwcu 1984 r. wziął udział w spotkaniu założycielskim, na którym zdecydowano o powstaniu Federacji Młodzieży Walczącej, a następnie został członkiem tej organizacji.

Od 1986 r. prowadził działalność w ramach podziemnych struktur Niezależnego Zrzeszenia Studentów na Uniwersytecie Warszawskim, brał również udział w druku nielegalnych pism sygnowanych przez NZS.

W latach 1988-1989 był drukarzem pism wydawanych przez Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność” (m.in. Tygodnik Mazowsze) oraz współpracownikiem podziemnego wydawnictwa Pryzmat/Zespól. Uczestniczył w licznych demonstracjach na terenie Warszawy.

11 listopada 1986 r. został zatrzymany przez MO w trakcie nielegalnego zgromadzenia, podczas którego wznosił antykomunistyczne okrzyki. Za czyn ten Kolegium ds. Wykroczeń przy Naczelniku Dzielnicy Warszawa Śródmieście 13 listopada 1986 r. nałożyło na niego karę grzywny.

W trakcie demonstracji 1 maja 1988 r. niósł transparent z napisem „Uniwersytet Warszawski NZS”, za co 3 maja 1988 r. orzeczeniem Kolegium ds. Wykroczeń przy Naczelniku Dzielnicy Warszawa Żoliborz został ukarany kolejną grzywną. Ponownie Kolegium ds. Wykroczeń przy Naczelniku Dzielnicy Warszawa Śródmieście ukarało go 13 lipca 1988 r. za wystawienie 11 lipca 1988 r., podczas wizyty M. Gorbaczowa w Warszawie, transparentu o treści „Żądamy wycofania wojsk radzieckich z Polski”, „Suwerenność dla wszystkich narodów ZSRR”.

W ramach represji zastrzeżono mu możliwość wyjazdów zagranicznych w latach 1986-1988.

Odnaczony Krzyżem Wolności i Solidarności postanowieniem Prezydenta RP nr 173/2023 z 27 kwietnia 2023 r.

Mirosław Maciej Malinowski

ur. w 1961 r. w Warszawie

Na początku lat 80. rozpoczął studia na Wydziale Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego. W tym okresie był uczestnikiem protestów i strajków organizowanych przez Niezależne Zrzeszenie Studentów w Warszawie. W latach 1982-1983 kolportował pismo „Druk” sygnowane przez NZS Uniwersytetu Warszawskiego oraz inne wydawnictwa podziemne, m.in. „Tygodnik Mazowsze”.

Od 1985 r. rozpoczął działalność w Liberalno-Demokratycznej Partii „Niepodległość”, w ramach struktur tej partii zajmował się kolportażem oraz transportem materiałów poligraficznych. Współorganizował, a następnie aktywnie działał w Warszawskim Oddziale L-DPN.

Od 1986 r. uczestniczył w pracach redakcji pisma „Orientacja na Prawo”, organu prasowego L-DPN i był związany z nim do 1989 r. W ostatnim okresie funkcjonowania wydawnictwa w podziemiu pełnił funkcję sekretarza redakcji. Na potrzeby podziemnej działalności wydawniczej posługiwał się pseudonimem „Adam Wnuk”.

W 1989 r. brał udział w powołaniu Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” w Zamku Królewskim w Warszawie, następnie pełnił tam funkcję wiceprzewodniczącego Komisji Zakładowej.

[Odznaczony Krzyżem Wolności i Solidarności postanowieniem Prezydenta RP nr 58/2023 z 7 lutego 2023 r.](#)

Piotr Tadeusz Mierzejewski

ur. w 1962 r. w Przasnyszu

W latach 80. był zatrudniony jako fotograf w Przedsiębiorstwie Reklamy i Wydawnictw Handlu Zagranicznego w Warszawie, a następnie jako chemigraf w Instytucie Wydawniczym „PAX”.

31 sierpnia 1982 r. został zatrzymany w okolicach Dworca Warszawa-Centralna w związku z podejrzeniem udziału w demonstracji ulicznej na Starym Mieście. Postanowieniem Prokuratury Rejonowej dla Dzielnicy Warszawa-Wola 2 września 1982 r. został tymczasowo aresztowany i osadzony w Areszcie Śledczym Warszawa-Białołęka, skąd został zwolniony 22 grudnia 1982 r.

Po wyjściu z więzienia kontynuował działalność niepodległościową. Zajmował się drukowaniem i kolportowaniem nielegalnych wydawnictw sygnowanych przez podziemne struktury „Solidarności” w ramach niezależnej oficyny „Pokolenie”.

W dniu 21 listopada 1987 r. funkcjonariusze dokonali przeszukania jego mieszkania, w wyniku którego znaleźli nielegalne wydawnictwa oraz środki techniczne przeznaczone do druku. Za powyższe w dniu 15 stycznia 1988 r. został ukarany przez Rejonowe Kolegium ds. Wykroczeń przy Naczelniku Dzielnicy Warszawa-Praga Północ grzywną w wysokości 25 tys. zł, przepadkiem dowodów rzeczowych oraz obciążony kosztami postępowania.

[Odznaczony Krzyżem Wolności i Solidarności postanowieniem Prezydenta RP nr 58/2023 z 7 lutego 2023 r.](#)

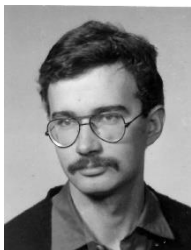
Witold Missala

ur. w 1955 r. w Warszawie

Od 1982 r. był związany ze środowiskiem wydawnictwa „Niepodległość”. Od jesieni 1983 r. zaangażował się w prace koncepcyjne i programowe nad utworzeniem Liberalno-Demokratycznej Partii „Niepodległość”, która została powołana 11 listopada 1984 r. Od 1985 r. uczestniczył aktywnie w tworzeniu struktur Warszawskiego Oddziału Partii. Brał udział w pracach związanych z przygotowaniem statutu i programu L-DPN.

Od wiosny 1986 r. był członkiem redakcji pisma „Orientacja na Prawo” (początkowo organu prasowego Oddziału Warszawskiego L-DPN, a następnie jej struktur krajowych), w którym publikował pod pseudonimami: „Bolesław Sadowski”, „BS”, „Franciszek Bielecki”, „Konrad Potocki”, „KP”. W latach 1987-1990 wraz z Dariuszem Cherubinem kierował pracami redakcyjnymi pisma.

[Odznaczony Krzyżem Wolności i Solidarności postanowieniem Prezydenta RP nr 58/2023 z 7 lutego 2023 r.](#)

Tomasz Grzegorz Morawski

ur. w 1961 r. w Warszawie

W 1980 r. podjął studia w Instytucie Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego i został członkiem Niezależnego Zrzeszenia Studentów. W latach 1980-1981 uczestniczył w protestach i strajkach organizowanych na UW, w tym dotyczących rejestracji NZS i strajkach solidarnościowych ze studentami Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Radomiu i Wyższej Oficerskiej Szkoły Pożarnictwa w Warszawie.

Po wprowadzeniu stanu wojennego zaangażował się w kolportaż wydawnictw podziemnych. Od 1982 r. rozprowadzał pismo NZS UW „Druk” i „Tygodnik Mazowsze”.

W 1984 r. nawiązał współpracę ze środowiskiem związanym z czasopiśmie „Niepodległość”. Początkowo zajmował się kolportażem pisma, a jesienią 1984 r. został członkiem Oddziału Warszawskiego Liberalno-Demokratycznej Partii „Niepodległość”. Działał w zespole do spraw kontaktów z pozawarszawskimi oddziałami partii.

W maju 1985 r. został ukarany przez Kolegium do Spraw Wykroczeń za udział w manifestacji w Warszawie w dniu 1 maja 1985 r.

W 1986 r. współtworzył pismo Warszawskiego Oddziału L-DPN - „Orientacja na Prawo”, został członkiem redakcji i publikował w nim teksty do 1989 r.

[Odznaczony Krzyżem Wolności i Solidarności postanowieniem Prezydenta RP nr 58/2023 z 7 lutego 2023 r.](#)

Ryszard Maria Morawiecki

ur. w 1953 r. w Warszawie

Od 1982 r. był członkiem Solidarności Walczącej. Organizował struktury SW w Warszawie. Współpracował również z Międzyzakładowym Robotniczym Komitetem „Solidarności”. Rozprowadzał wydawnictwa niezależne m.in. „CDN”, „Głos Wolnego Robotnika”, „Przegląd Wiadomości Agencyjnych” i „Alternatywę”. Z jego mieszkania emitowano audycje Radia „Solidarność”. Działalność tę prowadził w latach 1982-1989.

Z powodu aktywności opozycyjnej, zastrzeżono mu prawo wyjazdu za granicę w okresie od 25 lutego 1987 r. do 23 lutego 1989 r.

[Odznaczony Krzyżem Wolności i Solidarności postanowieniem Prezydenta RP nr 130/2023 z 4 kwietnia 2023 r.](#)

Janusz Stanisław Siewierski

ur. w 1945 r. w Repkach

Będąc studentem II roku Uniwersytetu Warszawskiego w 1976 r. podpisał petycję w sprawie powołania komisji poselskiej w celu zbadania przyczyn wydarzeń czerwcowych 1976 r. w Radomiu i Ursusie.

W latach 1978-1979 brał udział w kolportowaniu materiałów KSS-KOR, Niezależnej Oficyny Wydawniczej na terenie domów studenckich w Warszawie oraz brał udział w zebraniach Studenckiego Komitetu Solidarności. Od czerwca 1980 r. był etatowym pracownikiem NSZZ „Solidarność” Regionu Mazowsze – Oddziału w Sokołowie Podlaskim.

13 grudnia 1981 r. został internowany i osadzony w Ośrodku Odosobnienia w Kwidzynie, gdzie przebywał do 14 października 1982 r.

[Odznaczony Krzyżem Wolności i Solidarności postanowieniem Prezydenta RP nr 535/2022 z 28 listopada 2022 r.](#)

Grażyna Stanisława Szymańczuk

ur. w 1953 r. w Warszawie

W 1980 r. została członkinią Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” w Kołobrzegu. W 1982 r. przeprowadziła się do Warszawy.

W pierwszej połowie lat 80. zaangażowała się w działalność opozycyjną.

Współpracowała z Komitetem Katyńskim i Międzyzakładowym Robotniczym Komitetem „Solidarności”, a następnie z Konfederacją Polski Niepodległej.

W ramach tej współpracy w swoim mieszkaniu przy ul. Szymanowskiego w Warszawie prowadziła punkt informacyjny i dystrybucji wydawnictw niezależnych oraz organizowała podobne lokale. Kolportowała wydawnictwa podziemne oraz utrzymywała kontakty z organizacjami antykomunistycznymi w byłych województwach koszalińskim i słupskim. Udzielała się w służbie kościelnej w parafii św. Stanisława Kostki na Żoliborzu w Warszawie. Współpracowała z Wydawnictwem Polskim KPN.

Działalność niepodległościową prowadziła do 1989 r.

[Odznaczona Krzyżem Wolności i Solidarności postanowieniem Prezydenta RP nr 86/2023 z 8 marca 2023 r.](#)

Władysław Antoni Terlecki

ur. w 1941 r. w Warszawie

W lutym 1969 r., jako student V roku Instytutu Muzykologii Historycznej UW, został zatrzymany w związku z podejrzeniem druku i kolportażu ulotek.

W trakcie rewizji w miejscu jego zamieszkania odnaleziono niewielką ilość druków dotyczących protestów studenckich w marcu 1968 r., a także ustalono, że prowadził przygotowania do opracowania ulotek upamiętniających członków Szarych Szeregów i uczestników Akcji pod Arsenalem (w formie nekrologów). Podobne działania przeprowadzał na terenie warszawskich kościołów w latach poprzedzających zatrzymanie, od 1964 r. Prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne umorzono 15 maja 1969 r. postanowieniem Podprokuratora Prokuratury Wojewódzkiej dla m.st. Warszawy z uwagi na znikome niebezpieczeństwo społeczne czynu.

W 1980 r. zaangażował się w działalność Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” w Filharmonii Narodowej w Warszawie, gdzie do wprowadzenia stanu wojennego pełnił funkcję przewodniczącego Komisji Zakładowej. Wiosną 1981 r. brał udział w zbieraniu podpisów pod listem z apelem o uwolnienie więźniów politycznych. W Filharmonii, m.in. z jego inicjatywy, organizowano koncerty patriotyczne z okazji rocznicy uchwalenia Konstytucji 3 Maja oraz rocznicy protestów poznańskich z 1956 r.

Pod koniec 1981 r. był jednym z sygnatariuszy „Deklaracji celów Klubów Służby Niepodległości” Wojciecha Ziemińskiego.

Po wprowadzeniu stanu wojennego kontynuował działalność w podziemnych strukturach „Solidarności” w Filharmonii Narodowej, w jego biurze przepisywano różnego rodzaju ulotki i komunikaty zaś w mieszkaniu prywatnym odbywały się zebrania działaczy. Mieszkanie to stanowiło również punkt kontaktowy i miejsce noclegów dla działaczy

podziemia przyjeżdżających do Warszawy z innych regionów. Od 1982 r. był zaangażowany w działalność wydawniczą i kolportażową pisma „Solidarność Narodu”, do którego okazjonalnie pisał artykuły.

Odznaczony Krzyżem Wolności i Solidarności postanowieniem Prezydenta RP nr 130/2023 z 4 kwietnia 2023 r.

Juliusz Jan Wrzos

ur. w 1946 r. w Warszawie

W latach 1983-1989 w prywatnym zakładzie - Pracowni Szyldów przy ul. Miedzianej w Warszawie - prowadził punkt kolportażu wydawnictw bezdebitowych (m.in. pism „KOS”, „Tygodnik Mazowsze”, „Godność”), znaczków i innych materiałów związanych z symboliką „Solidarności”.

W pomieszczeniach pracowni magazynowano również materiały poligraficzne na potrzeby działalności podziemnych wydawnictw (farby drukarskie, siatki do sitodruku, materiały światłoczułe). Zakład Pana Juliusza Wrzosa był również punktem kontaktowym i miejscem spotkań działaczy opozycji antykomunistycznej.

W 1983 r. zatrudnił osoby, które były internowane w stanie wojennym (Wojciecha Starzyńskiego, Eugeniusza Madeja oraz Tadeusza Bartczaka) i związku z tym po wyjściu na wolność miały trudności ze znalezieniem innego zatrudnienia.

Pod koniec kwietnia 1987 r. został zatrzymany na ulicy przez Służbę Bezpieczeństwa. Podczas rozmowy funkcjonariusze SB usiłowali pozyskać go do współpracy (co spotkało się ze zdecydowaną odmową, nie wyraził również zgody na podpisanie oświadczenia o zachowaniu rozmowy w tajemnicy), naciskali także na zwolnienie z pracy Eugeniusza Madeja. W związku z kategoryczną odmową, zawnioskowali o spowodowanie upadłości firmy Pana Juliusza Wrzosa przez dodatkowe kontrole organów skarbowych, odcięcie jego zakładu od możliwości zakupu materiałów oraz spowodowanie wycofania się z zamówień w jego pracowni przez instytucje państwowe.

Odznaczony Krzyżem Wolności i Solidarności postanowieniem Prezydenta RP nr 173/2023 z 27 kwietnia 2023 r.

pośmiertnie:

Wojciech Obernikowicz

ur. w 1948 r. w Leniach Wielkich

Rolnik z m. Kolankowo w powiecie Lipno, od przełomu lat 70. i 80. XX w. był współorganizatorem i działaczem niezależnych, rolniczych związków zawodowych w regionie Ziemia Dobrzyńska i Kujawy. Od początku lat 80. uczestniczył w procesie jednoczenia i współpracy wszystkich krajowych nurtów rolniczych związków zawodowych, współistniejących równoległe na terenie kraju. Brał udział w ogólnopolskich spotkaniach działaczy NSZZ „Solidarność Wiejska”, NSZZ „Solidarność” Rolników Indywidualnych, KOR-u oraz Niezależnej Myśli Ludowej.

W listopadzie 1980 r. wszedł w skład powołanego Prezydium Krajowej Rady Porozumiewawczej Niezależnych Samorządnych Chłopskich Związków Zawodowych „Solidarność”, reprezentując region Kujawy i Ziemia Dobrzyńska. W październiku 1981 r.

Rada została przekształcona w Krajową Komisję Porozumiewawczą NSCHZZ „Solidność”, a on został powołany do składu Sekretariatu.

Był zastępcą przewodniczącego Komitetu Strajkowego podczas trwającego od 23 listopada do 7 grudnia 1981 r. okupacyjnego strajku chłopskiego w gmachu Wojewódzkiego Związku Kółek i Organizacji Rolniczych we Włocławku.

13 grudnia 1981 r., na podstawie decyzji Komendanta Wojewódzkiego MO we Włocławku, został internowany i osadzony w Ośrodku Odosobnienia we Włocławku-Mielęcinie. Podczas rozmów z funkcjonariuszami SB odmówił podpisania deklaracji o lojalności wobec ustroju PRL.

Po zwolnieniu z internowania 18 marca 1982 r., nadal utrzymywał kontakty z działaczami zdelegalizowanych struktur „Solidarności Chłopskiej” oraz NSZZ „Solidarność”. Był również zaangażowany w organizowanie pomocy dla rodzin internowanych rolników.

13 września 1982 r. został ponownie internowany i osadzony w Ośrodku Odosobnienia we Włocławku-Mielęcinie, w którym przebywał do 8 grudnia 1982 r.

15 kwietnia 1983 r., po wcześniejszym anulowaniu zastrzeżenia wyjazdów zagranicznych, obowiązującego do grudnia 1986 r., uzyskał zgodę na wydanie paszportu i wyjazd stały do USA. W 1989 r. wrócił do Polski.

[Odznaczony Krzyżem Wolności i Solidarności postanowieniem Prezydenta RP nr 398/2022 z 12 września 2022 r.](#)